

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2021/119

z dnia 1 lutego 2021 r.

zmieniające zalecenie (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21 ust. 2, art. 168 ust. 6 i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 13 października 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 ⁽¹⁾. W zaleceniu tym określono skoordynowane podejście w następujących kluczowych kwestiach: stosowania wspólnych kryteriów i progów przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu ograniczeń swobodnego przepływu, mapowania ryzyka przenoszenia COVID-19 przy użyciu uzgodnionego kodowania barwnego oraz skoordynowanego podejścia do ewentualnych środków, jakie można odpowiednio stosować wobec osób przemieszczających się między obszarami, w zależności od poziomu ryzyka przenoszenia zakażenia na tych obszarach.
- (2) Wykorzystując kryteria i progi ustanowione w tym zaleceniu, Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób raz w tygodniu publikuje mapę państw członkowskich w podziale na regiony, aby ułatwić państwom członkowskim podejmowanie decyzji ⁽²⁾.
- (3) Zgodnie z motywem 15 wspomnianego rozporządzenia, w związku ze zmieniającą się sytuacją epidemiologiczną Komisja, wspierana przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, powinna regularnie oceniać kryteria, potrzeby w zakresie danych i progi określone w tym zaleceniu, w tym rozważać możliwość uwzględnienia innych kryteriów lub dostosowania progów, i przekazywać swoje ustalenia Radzie pod rozwagę, wraz z wnioskiem dotyczącym zmiany niniejszego zalecenia.
- (4) Na rozwój pandemii wpływają obecnie dwa czynniki. Z jednej strony od początku 2021 r. uruchamiane są programy masowych szczepień, a miliony Europejczyków zostały już zaszczepione przeciwko COVID-19. Jak jednak zauważono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady w sprawie wspólnego frontu do walki z COVID-19 ⁽³⁾, dopóki rośnie liczba zakażeń i dopóki stan zaszczepienia nie osiągnie skali koniecznej do odwrócenia tendencji wzrostowej pandemii, niezbędne jest zachowanie stałej czujności, stosowanie środków

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

⁽²⁾ Dostępna na stronie: <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/situation-updates/weekly-maps-coordinated-restriction-free-movement>.

⁽³⁾ COM(2021) 35 final.

powstrzymujących rozprzestrzenianie się wirusa i prowadzenie kontroli zdrowia publicznego. UE i państwa członkowskie muszą w szczególności dołożyć starań, aby ograniczyć ryzyko pojawienia się potencjalnie poważniejszej kolejnej fali zakażeń charakteryzującej się nowymi, bardziej zakaźnymi wariantami wirusa SARS-CoV-2, które są już obecne w całej Europie.

- (5) Pojawienie się ostatnio nowych wariantów wirusa stanowi poważny powód do obaw. Chociaż obecnie nie ma żadnych dowodów na to, aby powodowały one poważniejszy przebieg choroby, wydaje się, że warianty te są w 50–70 % bardziej zakaźne ⁽⁴⁾. Oznacza to, że wirus może łatwiej i szybciej się rozprzestrzeniać, zwiększając obciążenie i tak już przeciążonych systemów opieki zdrowotnej. Jest to jedna z możliwych przyczyn znacznego wzrostu zakażeń w większości państw członkowskich w ostatnich tygodniach.
- (6) W swojej najnowszej ocenie ryzyka dotyczącej rozprzestrzeniania się w UE/EOG nowych, budzących obawy wariantów SARS-CoV-2 ⁽⁵⁾ Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób stwierdza, że ryzyko związane z pojawieniem i rozprzestrzenianiem się w społeczności budzących obawy wariantów wzrosło do wysokiego/bardzo wysokiego poziomu.
- (7) Jako jedną z możliwych odpowiedzi na to ryzyko Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób zaleca unikanie podróży innych niż niezbędne, aby w ten sposób spowolnić napływ i rozprzestrzenianie się nowych, budzących obawy wariantów SARS-CoV-2. Oprócz zaleceń dotyczących ograniczania podróży innych niż niezbędne oraz ograniczeń w podróżowaniu osób zakażonych należy utrzymać środki dotyczące podróżowania, takie jak testowanie podróżnych i poddawanie ich kwarantannie, w szczególności gdy przybywają oni z obszarów o większej częstotliwości występowania nowych wariantów. Jeżeli sekwencjonowanie – zgodnie z wytycznymi Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dotyczącymi sekwencjonowania genomu – jest nadal niewystarczające, aby wykluczyć możliwość większej częstotliwości występowania nowych wariantów, należy również rozważyć proporcjonalne środki dotyczące podróży z obszarów, w których utrzymuje się wysoki poziom przenoszenia zakażenia w społeczności.
- (8) W świetle zaleceń Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób należy zatem odpowiednio zmienić zalecenie (UE) 2020/1475.
- (9) Aby uwzględnić bardzo wysoki poziom przenoszenia zakażenia w społeczności, być może związany ze zwiększoną zdolnością do przenoszenia się nowych, budzących obawy wariantów, na mapie publikowanej co tydzień przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób należy dodać nowy kolor – ciemnoczerwony. Kolorem tym należy oznaczać obszary, na których rozprzestrzenianie się wirusa osiąga bardzo wysoki poziom, między innymi ze względu na bardziej zakaźne, budzące obawy warianty.
- (10) Państwa członkowskie powinny również wziąć pod uwagę częstość występowania nowych, budzących obawy wariantów SARS-CoV-2, przy jednoczesnym uwzględnieniu poziomu sekwencjonowania genomu przez inne państwa członkowskie. W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady w sprawie wspólnego frontu do walki z COVID-19 podkreślono, że państwa członkowskie muszą pilnie zwiększyć liczbę analiz sekwencjonowania genomu do poziomu 5–10 % pozytywnych wyników testów, w razie potrzeby z wykorzystaniem zdolności Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, w celu określenia postępu mutacji wariantów lub wykrywania nowych.
- (11) Wysoki poziom przenoszenia zakażenia w społeczności w większości państw członkowskich oznacza, że podróże nadal będą stanowić szczególne wyzwanie. Należy zdecydowanie unikać wszelkich podróży innych niż niezbędne, szczególnie do obszarów o wysokim stopniu ryzyka i z takich obszarów, aż do momentu znacznej poprawy sytuacji epidemiologicznej, zwłaszcza w świetle pojawienia się nowych wariantów wirusa. Biorąc pod uwagę, że ryzyko zakażenia lub przeniesienia zakażenia jest podobne w przypadku podróży krajowych i transgranicznych, państwa członkowskie powinny zapewnić spójność środków stosowanych w odniesieniu do obu rodzajów podróży innych niż niezbędne.

⁽⁴⁾ Ocena ryzyka przeprowadzona przez ECDC: ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się w UE/EOG nowych, budzących obawy wariantów SARS-CoV-2, dostępna na stronie: <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea>.

⁽⁵⁾ Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób. Ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się w UE/EOG nowych, budzących obawy wariantów SARS-CoV-2, pierwsza aktualizacja – 21 stycznia 2021 r. ECDC: Sztokholm; 2021, dostępna na stronie: <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf>.

- (12) W ustnych konkluzjach z wideokonferencji członków Rady Europejskiej w dniu 21 stycznia 2021 r. ⁽⁶⁾ przewodniczący Rady Europejskiej stwierdził, że granice muszą pozostać otwarte, tak by zapewnić funkcjonowanie jednolitego rynku, w tym przepływ podstawowych towarów i usług. Nie należy wprowadzać żadnych powszechnych zakazów podróżowania. Jednak do powstrzymania ekspansji wirusa konieczne może być ograniczenie w UE podróży innych niż niezbędne. Dotychczasowe zasady pozostają w mocy, ale możliwe jest, że Rada będzie musiała zmienić swoje zalecenia co do podróży wewnątrzunijnych oraz podróży innych niż niezbędne do UE z uwagi na ryzyko związane z nowymi wariantami wirusa.
- (13) Skoordynowane podejście ma na celu uniknięcie ponownego wprowadzenia kontroli na granicach wewnętrznych. Zamykanie granic lub całkowite zakazy podróżowania oraz zawieszenie lotów, transportu lądowego i przepraw wodnych nie znajdują uzasadnienia, gdyż bardziej ukierunkowane środki, takie jak obowiązkowa kwarantanna lub testowanie, mają wystarczająco skuteczne oddziaływanie i powodują mniej zakłóceń. Dzięki systemowi uprzywilejowanych korytarzy ⁽⁷⁾ przepływy w transporcie powinny przebiegać sprawnie, szczególnie na potrzeby zapewnienia swobodnego przepływu towarów i usług, a więc unikania przerw w łańcuchu dostaw.
- (14) Wszelkie ograniczenia swobodnego przepływu osób należy nadal stosować zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii, w szczególności z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji, w tym ze względu na narodowość. Wszelkie dodatkowe środki nie powinny zatem wykraczać poza to, co jest ściśle niezbędne do ochrony zdrowia publicznego. Podstawowe znaczenie ma nadal jasne, terminowe i wyczerpujące informowanie społeczeństwa, aby zapewnić przewidywalność, pewność prawa oraz przestrzeganie przepisów przez obywateli. Ograniczenia należy egzekwować w odpowiedni sposób, a wszelkie nakładane sankcje powinny być skuteczne i proporcjonalne.
- (15) W dniu 11 stycznia 2021 r. Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia uzgodnił zalecenia dotyczące wspólnego podejścia UE do środków izolacji pacjentów chorujących na COVID-19 oraz kwarantanny dla osób z kontaktu i podróżnych. Wprowadzając obowiązek kwarantanny związanej z podróżą, państwa członkowskie powinny stosować zalecenia Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia ⁽⁸⁾ dotyczące środków kwarantanny wobec podróżnych. W szczególności w przypadkach gdy osoby przybywające z obszarów o wysokim ryzyku są zobowiązane poddać się kwarantannie, należy rozważyć skrócenie wymaganego okresu kwarantanny, jeżeli po 5–7 dniach po przyjeździe podróżny przedłoży negatywny wynik testu, chyba że wystąpi u niego objawy choroby.
- (16) Ze względu na zwiększenie zdolności w zakresie testowania na COVID-19 należy zmienić zalecenie (UE) 2020/1475, tak aby umożliwić państwom członkowskim nałożenie na podróżnych przybywających z obszarów niezaklasyfikowanych jako „zielone” obowiązku poddania się testowi przed wyjazdem.
- (17) Ze względu na wysoki poziom przenoszenia zakażenia w społeczności na obszarach zaklasyfikowanych jako „ciemnoczerwone” osoby podróżujące z takich obszarów, odbywające podróże inne niż niezbędne, powinny być objęte obowiązkiem poddania się testowi przed wyjazdem oraz kwarantannie, zgodnie z zaleceniami Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia, po przybyciu do miejsca przeznaczenia. W przypadku gdy podróżni odbywają kwarantannę w miejscu innym niż ich miejsce pobytu, należy zapewnić odpowiednie warunki fizyczne w miejscu kwarantanny, jak również ochronę i opiekę dla dzieci w warunkach kwarantanny, zgodnie z wytycznymi WHO ⁽⁹⁾.
- (18) Jeżeli osoby powracające do swojego państwa członkowskiego zamieszkania nie mogły poddać się testowi przed wyjazdem, powinny mieć możliwość poddania się testowi po przyjeździe, tak aby nie uniemożliwiać im powrotu do domu.

⁽⁶⁾ Ustne konkluzje przewodniczącego Charles'a Michela z wideokonferencji członków Rady Europejskiej w dniu 21 stycznia 2021 r., dostępne na stronie: <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2021/01/21/oral-conclusions-by-president-charles-michel-following-the-video-conference-of-the-members-of-the-european-council-on-21-january-2021/>.

⁽⁷⁾ Zob. komunikat Komisji w sprawie ulepszenia mechanizmu uprzywilejowanych korytarzy dla transportu w celu utrzymania dobrej kondycji gospodarki w okresie ponownego nasilenia się pandemii COVID-19, COM(2020) 685 final, oraz zalecenie Komisji (UE) 2020/2243 z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do podróży i transportu w odpowiedzi na wariant SARS-CoV-2 zaobserwowany w Zjednoczonym Królestwie (Dz.U. L 436 z 28.12.2020, s. 72).

⁽⁸⁾ Zalecenia w sprawie wspólnego podejścia UE dotyczącego izolacji pacjentów chorujących na COVID-19 oraz kwarantanny dla osób mających kontakt z osobą chorą na COVID-19 i podróżnych, uzgodnione przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia w dniu 11 stycznia 2021 r., https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/hsc_quarantine-isolation_recomm_en.pdf.

⁽⁹⁾ Numer referencyjny WHO: WHO/2019-nCoV/IHR_Quarantine/2020.3. Dostępne na stronie: [https://www.who.int/publications/i/item/considerations-for-quarantine-of-individuals-in-the-context-of-containment-for-coronavirus-disease-\(covid-19\)](https://www.who.int/publications/i/item/considerations-for-quarantine-of-individuals-in-the-context-of-containment-for-coronavirus-disease-(covid-19)).

- (19) Ze względu na wysoką liczbę zakażeń na obszarach oznaczonych jako „ciemnoczerwone” od osób odbywających podróże niezbędne powinno się również wymagać poddania się testowi w kierunku zakażenia COVID-19 i kwarantannie, pod warunkiem że nie będzie to miało nieproporcjonalnego wpływu na wykonywanie przez nich niezbędnej funkcji lub realizację niezbędnej potrzeby, na przykład jeżeli w miejscu docelowym podróżny będzie miał styczność z resztą społeczeństwa w bardzo ograniczonym stopniu. Jeżeli państwo członkowskie, przy uwzględnieniu konkretnej sytuacji epidemiologicznej, wymaga mimo wszystko testu w przypadku pracowników sektora transportu i dostawców usług transportowych, nie powinno to prowadzić do zakłóceń w transporcie⁽¹⁰⁾. Aby utrzymać łańcuchy dostaw, wymogi w zakresie kwarantanny nie powinny mieć zastosowania do pracowników transportu podczas wykonywania tej niezbędnej funkcji.
- (20) Ograniczenia związane z podróżami transgranicznymi mają szczególnie zakłócający skutek dla osób, które codziennie lub często przekraczają granicę, aby dojechać do pracy lub szkoły, odwiedzić bliskich, skorzystać z opieki medycznej lub zaopiekować się najbliższymi. Od takich osób nie powinno się wymagać kwarantanny po przekroczeniu granicy do tych niezbędnych celów ze względu na fakt, że powoduje to znaczące zakłócenia w ich życiu codziennym i źródłach utrzymania, jak również w całej gospodarce. Jeżeli sytuacja epidemiologiczna jest porównywalna po obu stronach granicy, wymaganie od takich osób, aby poddawały się częstym testom tylko dlatego, że przekraczają granicę, wydaje się zbędne. Szczególnie ważna będzie nadal ścisła koordynacja między państwami członkowskimi i regionami transgranicznymi.
- (21) W związku ze zmieniającą się sytuacją epidemiologiczną Komisja, wspierana przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, powinna nadal regularnie oceniać kryteria, potrzeby w zakresie danych i progę określone w niniejszym zaleceniu, w tym rozważać możliwość uwzględnienia innych kryteriów lub dostosowania progów, i przekazywać swoje ustalenia Radzie pod rozważę, w razie potrzeby wraz ze stosownym wnioskiem dotyczącym zmiany niniejszego zalecenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 10 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) czerwonym, jeżeli 14-dniowy wskaźnik łącznych zgłoszonych przypadków COVID-19 wynosi od 50 do 150, a wskaźnik dodatnich wyników testów w kierunku zakażenia COVID-19 wynosi 4 % lub więcej, lub jeżeli 14-dniowy wskaźnik łącznych zgłoszonych przypadków COVID-19 wynosi więcej niż 150, lecz mniej niż 500;”;
- 2) w pkt 10 dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) ciemnoczerwonym, jeżeli 14-dniowy wskaźnik łącznych zgłoszonych przypadków COVID-19 wynosi 500 lub więcej;”;
- 3) w pkt 13 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) państwa członkowskie powinny uwzględniać różnice w sytuacji epidemiologicznej między obszarami zaklasyfikowanymi jako »pomarańczowe«, »czerwone« albo »ciemnoczerwone« oraz działać w sposób proporcjonalny;”;
- 4) w pkt 13 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) państwa członkowskie powinny uwzględniać strategie testowania i zwracać szczególną uwagę na sytuację obszarów o wysokim wskaźniku przeprowadzonych testów;”;
- 5) w pkt 13 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) państwa członkowskie powinny uwzględniać częstość występowania budzących obawy wariantów SARS-CoV-2, zwłaszcza wariantów o większej zakaźności i powodujących większą śmiertelność, a także uwzględniać poziom sekwencjonowania genomu, niezależnie od sklasyfikowania danego obszaru;”;
- 6) po nagłówku „Wspólne ramy w odniesieniu do możliwych środków dotyczących osób podróżujących z obszarów podwyższonego ryzyka” dodaje się punkt 16a w brzmieniu:

„16a. Państwa członkowskie powinny zdecydowanie zniechęcać do wszystkich podróży innych niż niezbędne do i z obszarów zaklasyfikowanych jako »ciemnoczerwone« i zniechęcać do wszystkich podróży innych niż niezbędne do i z obszarów zaklasyfikowanych jako »czerwone« zgodnie z pkt 10.

⁽¹⁰⁾ Zob. zalecenie Komisji (UE) 2020/2243 z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do podróży i transportu w odpowiedzi na wariant SARS-COV-2 zaobserwowany w Zjednoczonym Królestwie (Dz.U. L 436 z 28.12.2020, s. 72).

Jednocześnie państwa członkowskie powinny dążyć do unikania zakłóceń podróży niezbędnych, utrzymywania sprawnych przepływów w transporcie zgodnie z systemem uprzywilejowanych korytarzy, jak również unikania zakłóceń w łańcuchach dostaw oraz przepływie pracowników i osób samozatrudnionych podróżujących ze względów zawodowych lub biznesowych.”;

7) w pkt 17 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

- „a) odbyły kwarantannę/poddali się samoizolacji zgodnie z zaleceniami Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia ⁽¹⁾; lub
- b) przed przybyciem lub po przybyciu poddali się testowi w kierunku zakażenia COVID-19. Może to być test RT-PCR lub szybki test antygenowy zamieszczony we wspólnym i aktualizowanym wykazie szybkich testów antygenowych na COVID-19 ustanowionym na podstawie zalecenia Rady z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie wspólnych ram stosowania i walidacji szybkich testów antygenowych oraz wzajemnego uznawania wyników testów na COVID-19 w UE ⁽²⁾, zgodnie z decyzją krajowych organów zdrowia.”;

8) w pkt 17 skreśla się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą oferować osobom podróżującym możliwość zastąpienia testu, o którym mowa w lit. b), testem w kierunku zakażenia COVID-19 przeprowadzonym przed przyjazdem.”;

9) w pkt 17 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie powinny zapewniać wystarczające zdolności testowania oraz akceptować potwierdzenia wyniku testu w formie elektronicznej, jednocześnie zapewniając, aby takie działania nie wpływały niekorzystnie na świadczenie podstawowych usług publicznej opieki zdrowotnej, w szczególności pod względem zdolności laboratoryjnej.”;

10) dodaje się punkt 17a w brzmieniu:

„17a. Państwa członkowskie powinny wymagać od osób przybywających z obszaru zaklasyfikowanego jako »ciemnoczerwony« zgodnie z pkt 10 lit. ca), aby przed przyjazdem poddali się testowi w kierunku zakażenia COVID-19 oraz aby poddali się kwarantannie/samoizolacji zgodnie z zaleceniem Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia. Podobne środki mogłyby mieć zastosowanie do obszarów o dużej częstotliwości występowania wariantów budzących obawy.

Państwa członkowskie powinny przyjąć, utrzymać lub wzmocnić pozafarmaceutyczne środki przeciwdziałania, w szczególności w obszarach zaklasyfikowanych jako »ciemnoczerwone«, wzmocnić wysiłki w zakresie testowania i ustalania kontaktów zakaźnych oraz zwiększyć poziom monitorowania i sekwencjonowania reprezentatywnych próbek przypadków COVID-19 w danej społeczności, aby kontrolować rozprzestrzenianie się i oddziaływanie pojawiających się wariantów SARS-CoV-2 wykazujących większą zdolność do przenoszenia się.”;

11) dodaje się pkt 17b w brzmieniu:

„17b. Państwa członkowskie powinny zapewniać osobom mieszkającym na ich terytorium możliwość zastąpienia testu, któremu należy się poddać przed przyjazdem, o którym mowa w pkt 17 lit. b) i pkt 17a, przez test w kierunku zakażenia COVID-19, wykonywany po przyjeździe, w połączeniu z przestrzeganiem wszelkich obowiązujących wymogów w zakresie kwarantanny/samoizolacji.”;

12) dodaje się punkt 19a w brzmieniu:

„19a. Zgodnie z pkt 17a osoby podróżujące wykonujące niezbędną funkcję lub realizujące niezbędną potrzebę przybywające z obszaru »ciemnoczerwonego« powinny spełnić wymogi w zakresie testowania i poddać się kwarantannie/samoizolacji, pod warunkiem że nie będzie to miało nieproporcjonalnego wpływu na wykonywanie przez nie niezbędnej funkcji lub realizację niezbędnej potrzeby.

Na zasadzie odstępstwa pracownicy sektora transportu i dostawcy usług transportowych zgodnie z pkt 19 lit. b) co do zasady nie powinni być zobowiązani do poddania się testowi w kierunku zakażenia COVID-19 zgodnie z pkt 17 lit. b) i pkt 17a. Jeżeli państwo członkowskie nakłada na pracowników sektora transportu i dostawców usług transportowych obowiązek poddania się testowi w kierunku zakażenia COVID-19, należy stosować szybkie testy antygenowe i nie powinno to prowadzić do zakłóceń w transporcie. Jeżeli dojdzie do zakłóceń w transporcie lub łańcuchu dostaw, państwo członkowskie powinno natychmiast znieść lub uchylić wszelkie systemowe wymogi w zakresie testowania, aby zapewnić funkcjonowanie uprzywilejowanych korytarzy. Od pracowników sektora transportu i dostawców usług transportowych nie należy wymagać poddania się kwarantannie zgodnie z pkt 17 lit. a) i pkt 17a podczas wykonywania tej niezbędnej funkcji.”;

⁽¹⁾ Zalecenia w sprawie wspólnego podejścia UE dotyczącego izolacji pacjentów chorujących na COVID-19 oraz kwarantanny dla osób mających kontakt z osobą chorą na COVID-19 i podróżnych, uzgodnione przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia w dniu 11 stycznia 2021 r., https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/hsc_quarantine-isolation_recomm_en.pdf.

⁽²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5451-2021-INIT/pl/pdf>

13) dodaje się pkt 19b w brzmieniu:

„19b. Obok wyłączeń wymienionych w pkt 19 a, państwa członkowskie nie powinny wymagać poddania się testowi lub kwarantannie/samoizolacji od osób mieszkających w regionach przygranicznych i przekraczających granicę codziennie lub często do celów wykonywania pracy, prowadzenia działalności gospodarczej, edukacji, kontaktów z rodziną, opieki medycznej lub sprawowania opieki, w szczególności od osób, które wykonują funkcje krytyczne lub mają podstawowe znaczenie dla infrastruktury krytycznej. Jeżeli w takich regionach zostanie wprowadzony wymóg poddawania się testom w przypadku podróży transgranicznych, częstotliwość wykonywania testów względem takich osób powinna być proporcjonalna. Jeżeli sytuacja epidemiologiczna po obu stronach granicy jest porównywalna, nie należy wprowadzać wymogu testowania w związku z podróżą. Od osób, które twierdzą, że ich sytuacja jest objęta zakresem niniejszego punktu, można wymagać przedłożenia dowodu w postaci dokumentu lub stosownego oświadczenia.”;

14) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Środki stosowane wobec osób podróżujących z obszaru, który zgodnie z pkt 10 zaklasyfikowano jako »ciemnoczerwony«, »czerwony«, »pomarańczowy« lub »szary«, nie mogą być dyskryminujące, to znaczy powinny one mieć zastosowanie również do powracających obywateli danego państwa członkowskiego.”.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący
